

Island har baaret den Frugt, som vi alle kunde have ønsket og mange haabet. Maaske kunde vi have opnaaet mere paa en anden Maade, hvis vi i Stedet for at sende vore Rigsdagsmænd og mange udmærkede Kokke og vise, at vi altsaa paa det Punkt have udmærket europæisk Kultur, havde sendt Repræsentanter for dansk Kultur. Saa havde man deroppe faaet noget mere Respekt for os. For de Folk faa ikke Respekt for Mad og ikke for Kokke, og de ere i Regelen ikke engang taknemmelige derfor. Saa vilde Islænderne maaske have opdaget — det er en Ting, som er selvfølgelig, men jeg vil gerne have, at det skal siges i Rigsdagen —, at Islands Lykke og Velfærd ligger ikke i Fortolkningen af, hvad en eller anden gammel Konge eller Jarl for et Tusind Aar siden har gjort, men ligger i det Bidrag til Europas Kultur, det Land kan give, at det ikke ligger deri, at de kunne fortolke deres Grundlov og Historie paa den ene eller den anden Maade, men deri, om de selv kunne give et Bidrag til europæisk Kultur; og Spørgsmaalet om Islands Selvstændighed og Storhed ligger ikke i deres Forhold til os, men i den Indsats, Island selv giver, det være i Erhvervsdygtighed eller i almindelig Aands-Kultur.

I denne Sammenhæng maa jeg sige et Par Ord om de islandske Studenter, der jo hernede have adskillige Fordele, og som ogsaa koste deres Forældre nogle Penge. Naar deres Forældre og vi koste nogle Penge paa dem, er det ikke saa meget for at udklække nogle Embedsmænd, for dem, de have Brug for deroppe, kunde de jo godt selv udklække, men det er for, at de kunne være Kulturbringere, lære noget hernede og bringe nogen europæisk Kultur tilbage til Island. I Stedet holde de sig afsluttede i smaa eksklusive, altid politiserende Samfund, ville slet ikke leve sammen med andre Studenter, komme knap nok paa Universitetet, leve i Virkeligheden som et Slags lille udflydt Island. Jeg synes, at det er i høj Grad uheldigt.

Ved Fremlæggelsen af Finanslovforlaget opgjorde den højtærede Konseilspræsident Danmarks Nettogæld til Udlandet til ca. 600 Mill. Kr. og sagde, at det maaske snarere var for lidt end for me-

get. I hvert Fald fik jeg det Indtryk, at efter den højtærede Konseilspræsidents Opgørelse, som altsaa maa tages med alt Forbehold, er Forholdet det, at vi skyldte til Udlandet ca. 10 pCt. Netto af den danske Nationalformue, svarende til et Aars Nettoindtægt for den danske Nation. Det er i Virkeligheden ikke en saa rædselsfuld Ting, som det ser ud til. Jeg har lagt Mærke til, at en af mine ærede Venner, Kontorchef Schovelin, i Handelsberetningerne Gang paa Gang har henledet Opmærksomheden paa dette Forhold. Jeg har altid staaet noget tvivlende, noget køligt overfor hans Frygt, fordi jeg tænker som saa: Den Gæld, vi have stiftet i Udlandet, er jo sket med Forøgelse af vore nationale Værdier, men det viser sig nu, at det er ikke sket i tilstrækkeligt Omfang. Jeg maa være imod at bedømme Gældsforørelsens Forsvarlighed efter, om Nationalformuen overhovedet er gaaet frem eller tilbage, for en stor Del af Nationalformuen bestaar i Jord og Grunde, og deri, at Jord og Grunde vurderes efter en højere Maalestok, deri, at vi vurdere en Td. Hartkorn til 7,000 Kr. i Stedet for til 6,000 Kr. eller til 10,000 Kr. i Stedet for til 9,000, behøver ikke at ligge, at Landet paa noget Punkt er blevet rigere. Jeg henpeger paa, at vi have været meget ivrige efter at drive i København Grundpriserne, paa Landet Jordpriserne i Vejret. Det betyder kun, at vi have somme Rigdomskilder, hvis Kapitalværdi vi sætte højere, uden at de derfor i Virkeligheden ere blevne givtigere. Vor Lovgivning har ogsaa virket prisstiggende, som f. Eks. Tiendeloven og Skattelovene.

Det moderne Demokrati tror decideret, at blot alle kunne faa Lejlighed til at faa Laan, Laan og Laan, der igen kunne drive Værdierne op, er Maalet naaet. Det tror det højtærede Reformparti, og det tror delvis ogsaa det radikale Parti, hvad der viser sig i den Interesse, hvormed det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) omfattede den af Sagfører V. Nielsen og Bankdirektør H. P. Hansen stiftede 2den Prioritets Hypotekforening for Husmænd. Det er netop den gale Vej altid at skaffe Laan og Laan og altid at drive Værdierne i Vejret. Jeg er ikke sikker paa, om ikke de Mennesker have